- Sistem format dintr-un număr foarte mare de particule -> ansamblu statistic
- Legi statistice- calculul probabilităţilor, operând cu valorile medii statistice

$$\langle X \rangle = \int_D X \rho(X) dX$$

ho(X) - densitate de probabilitate sau funcţie de distribuţie. Ea satisface relaţia de normare:

dw- probabilitatea elementară

$$\int_{0}^{1} dw = \int_{D} \rho(X) dX = 1$$

- Spaţiul fazelor 6N dimensiuni
- coordonate generalizate: Qk; Pk
- Volumul elementar din spatiul fazelor 2f-dimensional

$$d\Gamma = \prod_{k=1}^{f} dq_k dp_k$$

În fizica statistică se postulează că **mărimile macroscopice** (adică mărimile ce pot fi măsurate) sunt egale cu valorile medii statistice ale **mărimilor microscopice** corespunzătoare:

$$A_{masurat} \equiv \langle A \rangle = \int_{D} A(q, p) \rho(q, p) d\Gamma$$

- Distribuţia microcanonică caracteristică unui sistem izolat, sistem care nu face nici schimb de energie şi nici schimb de substanţă cu mediul înconjurător. Această situaţie ar corespunde unui termos ideal, care nu permite nici să se răcească conţinutul şi nici nu pierde din conţinut. Este un caz mai rar întâlnit în natură, deoarece este extrem de dificil de a menţine energia unui sistem la o valoare riguros constantă, fără să existe fluctuaţii şi pierderi de energie şi substanţă.
- Distribuţia canonică caracteristică unui sistem închis, sistem care face schimb de energie cu mediul , dar nu face schimb de substanţă cu acesta. Această situaţie corespunde unui termos real, care, după un timp, permite răcirea conţinutului, dar nu pierde din substanţă.

Funcţia de distribuţie canonică :

$$\rho(q,p) = \frac{1}{Z} e^{-\beta H(q,p)} \qquad \beta = \frac{1}{k_b T}$$

H(q,p) funcția lui Hamilton (hamiltonianul sistemului) și are semnificația energiei mecanice totale a sistemului.

■ Funcţia de partiţie: $Z = \int_{D} e^{-\beta H(q,p)} d\Gamma$

$$\langle A \rangle = \int_{D} A(q, p) \rho(q, p) d\Gamma = \frac{1}{Z} \int_{D} A(q, p) e^{-\beta H(q, p)} d\Gamma$$

$$U = \langle H \rangle = \frac{1}{Z} \int_{D} H e^{-\beta H(q,p)} d\Gamma = -\frac{1}{Z} \frac{\partial Z}{\partial \beta} = -\frac{\partial}{\partial \beta} \ln Z$$

O aplicaţie ilustrativă a distribuţiei canonice şi anume distribuţia moleculelor unui gaz după viteze (distribuţia Maxwell).

Distribuţia macrocanonică este caracteristică unui sistem deschis, sistem care face cu mediul ambiant atât schimb de energie, cât şi schimb de substanţă. Această situaţie corespunde unui termos defect, care nici nu menţine temperatura constantă, dar şi permite să iasă din el conţinutul.

$$\rho(q, p, N) = \frac{1}{Z_M(\beta, N_t, V)} e^{\beta[\mu N - H(q, p, V)]} Z_M(\beta, N_t, V) = \sum_{N=0}^{N_t} e^{\beta \mu N} \int_D e^{-\beta H(q, p, V)} d\Gamma$$

$$\langle A \rangle = \frac{1}{Z_M} \sum_{N=0}^{N_t} e^{\beta \mu N} \int_D A(q, p, N) e^{-\beta H(q, p, V)} d\Gamma$$

 μ reprezintă potențialul chimic al gazului; *N-numărul total de particule din sistem*

- Este o formă de existenţă a materiei caracterizată de 4 vectori, continui şi cu derivate continue în orice punct din spaţiu:
- 1. Intensitatea câmpului electric: $\vec{E}(\vec{r}, t)$
- 2. Inducţia magnetică: $\vec{B}(\vec{r},t)$
- 3. Inducţia electrică: $\vec{D}(\vec{r}, t)$
- 4. Intensitatea câmpului magnetic: $\bar{H}(\vec{r},t)$

Relaţiile matematice pe care le satisfac aceşti vectori sunt: ecuaţiile lui Maxwell.

Câmpul electric

Sarcinile electrice

Atomii care compun toate corpurile din natură prezintă un *nucleu*, format la rândul său din *protoni* și *neutroni*, în jurul căruia se mişcă *electronii*. Nucleul atomilor are sarcină electrică pozitivă dată de sarcina electrică pozitivă a protonilor, neutronii fiind particule fără sarcină electrică. *Electronii au sarcină electrică negativă*. Sarcina electrică pozitivă a unui proton este egală în mărime absolută cu sarcina electrică negativă a unui electron. Această mărime este o constantă universală denumită *sarcină elementară*, având valoarea:

$$e = 1,602 \cdot 10^{-19}$$
 C

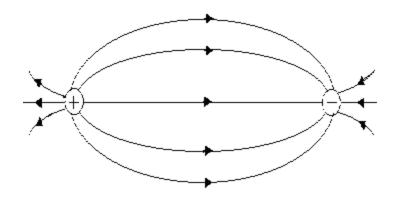
în SI unitatea de sarcină electrică fiind *coulombul* - C. Atomii care au pierdut unul sau mai mulţi electroni devin *ioni pozitivi*; în alte împrejurări atomii pot dobândi electroni în exces şi devin *ioni negativi*.

Câmpul electric

Sarcinile electrice

Legea conservării sarcinii electrice afirmă că suma algebrică a sarcinilor unui sistem izolat rămâne constantă.

Distribuţia neuniformă a sarcinilor electrice de cele două semne între corpuri sau între părţi ale acestora determină *electrizarea* corpurilor. Experienţa arată că corpurile electrizate interacţioneză cu forţe electrice: *corpurile cu sarcini de acelaşi semn se resping iar cele cu sarcini de semn contrar se atrag.*

Câmpul electric

Legea lui Coulomb exprimă forța de interacțiune dintre două corpuri *puncti-forme* electrizate:

$$\vec{F} = \frac{Q_1 Q_2}{4\pi \,\varepsilon \, r^2} \frac{\vec{r}}{r}$$

E - permitivitatea mediului.

$$\varepsilon_0 = 1/(4\pi \cdot 9 \cdot 10^9)$$
 F/m

În SI permitivitatea se măsoară în F/m.

Permitivitatea relativă a mediului:

$$\varepsilon_r = \varepsilon / \varepsilon_o$$

Interacţiunea dintre corpurile încărcate cu sarcini electrice se realizează prin intermediul câmpului electric.

Intensitatea câmpului electric într-un punct al câmpului este egală cu raportul dintre forța cu care acționeză câmpul asupra unui corp de probă aflat în acel punct și sarcina electrică a corpului de probă:

Câmpul electric
$$\vec{E} = \frac{Q}{4\pi \, \varepsilon \, r^3} \cdot \vec{r}$$

Pentru reprezentarea grafică a unui câmp se utilizează *linia de câmp* : o curbă tangentă în fiecare punct al său la vectorul intensitate a câmpului și având sensul acestuia. Liniile câmpului electrostatic (creat de sarcini electrice în repaus) sunt linii deschise în sensul că pornesc de pe sarcini pozitive și sfârșesc pe sarcinile negative.

Fluxul elementar al câmpului electric printr-o suprafață se definește prin relația:

$$d\Phi_e = \vec{E} \cdot d\vec{S} \qquad \qquad d\vec{S} = dS \cdot \vec{n}$$

Fluxul câmpului electric printr-o suprafață finită:
$$\Phi_e = \int\limits_{\Sigma} \vec{E} d\vec{S}$$

Câmpul electric

Teorema lui Gauss: fluxul câmpului electric printr-o suprafață închisă este egal cu sarcina din interiorul suprafeţei, împărţită la $_{\mathcal{E}_{o}}$:

$$\oint \vec{E}d\vec{S} = q/\varepsilon_o$$

Teorema lui Gauss permite calculul câmpului electric pentru diferite distribuţii de sarcin electrice.

Sub acțiunea forțelor câmpului o sarcină electrică liberă se poate deplasa. Lucrul mecanic efectuat de forțele câmpului la deplasarea sarcinii între două puncte A și B este:

$$U_{AB} = \int_{A}^{B} \vec{E} d\vec{r}$$

Tensiunea electrică între două puncte este: $U_{AB} = \int_{A}^{B} \vec{E} d\vec{r}$

Câmpul electric

Tensiunea electrică între două puncte este numeric egală cu lucrul mecanic efectuat de forțele câmpului electric la deplasarea sarcinii unitate între acele puncte.

$$L_{AB} = qU_{AB}$$

Potențialul electric într-un punct oarecare al câmpului creat de o sarcină punctiformă are expresia:

Tensiunea electrică între două puncte este egală cu diferența de potențial:

Pentru un câmp uniform: $U_{AR} = Ed$

$$U_{AB}=V_A-V_B$$
 Legătura între potențialul electric și câmp:
$$V_A-V_B=-\Delta V=-\int\limits_A^B dV=\int\limits_A^B \vec{E}d\vec{r}$$
 Pentru un câmp uniform:
$$U_{AB}=Ed$$

În SI, **potențialul electric** și **tensiunea electrică** se măsoară în *volt,* **V**: 1V=1J/1C, iar intensitatea câmpului electric se măsoară în V/m.

Câmpul electric

Energia potențială a sarcinii în câmpul electrostatic: W=qV

$$L_{AB} = q(V_A - V_B) = W_A - W_B$$

Obs. Câmpul electrostatic este un câmp potenţial (forţe conservative), adică lucrul mecanic efectuat de forţele câmpului la deplasarea unei sarcini între două puncte nu depinde de drum, iar la deplasarea pe o curbă închisă lucrul mecanic este nul:

$$\oint \vec{E} d\vec{r} = 0$$

Potențialul unui conductor izolat în<u>cărcat</u> este proporțional cu sarcina lui:

$$C = \frac{Q}{V}$$

C reprezintă capacitatea electrică a conductorului.

Un sistem de două conductoare (numite armături) încărcate cu sarcini egale în mărime şi de semn contrar, separate printr-un dielectric, formează un *condensator electric*.

Câmpul electric

Capacitatea electrică a condensatorului este: C = Q/U

Condensatorul plah, cu armăturile plan-paralele de arie S şi distanţa dintre ele d are capacitatea dată de:

În SI, capacitatea electrică se măsoară în *farad,* F: 1F=1C/1V.

Energia câmpului electric

Condensatorul încărcat reprezintă un sistem caracterizat printr-o energie *W* egală cu lucrul mecanic efectuat pentru încărcarea lui:

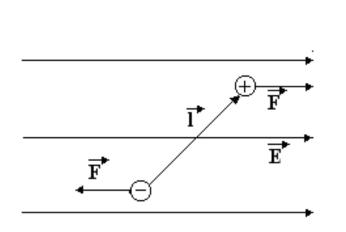
$$L = \int_{0}^{Q} U dQ = \int_{0}^{Q} \frac{Q dQ}{C} = \frac{1}{2C} Q^{2} = \frac{1}{2} CU^{2}$$

$$W = L = \frac{1}{2} \varepsilon \, SdE^2 = \frac{1}{2} \varepsilon \, vE^2$$

Câmpul electric în dielectrici

Unii dielectrici, numiţi **polari**, au moleculele astfel încât centrul sarcinilor pozitive nu coincide cu cel al sarcinilor negative şi fiecare moleculă constituie un **dipol electric**: un ansamblu de două sarcini egale în mărime dar de semn opus aflate la o anumită distanţă între ele.

Dipolul electric se caracterizează prin momentul de dipol electric:

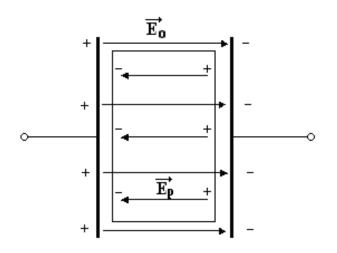
$$\left| \vec{p}_e = q \vec{l} \right|$$

Momentul cuplului:

$$\vec{M}_c = \vec{l} \times \vec{F} = \vec{l} \times q\vec{E} = q\vec{l} \times \vec{E} = \vec{p}_e \times \vec{E}$$

Polarizarea dielectricului

- La introducerea în câmp electric dipolii moleculari tind să se orienteze asfel că pe feţele dielectricului paralele cu armăturile apar sarcini electrice de semn opus. Se spune că dielectricul s-a polarizat.
- Polarizarea dielectricului se petrece şi în cazul dielectricilor cu molecule nepolare, în această situaţie dipolii moleculari fiind induşi chiar de câmpul în care este plasat dielectricul.

$$\vec{E} = \vec{E}_o + \vec{E}_p$$

Intensitate de polarizare electrică sau polarizație electrică:

$$\vec{P} = \frac{\sum \vec{p}_e}{v}$$

Câmpul electric

Polarizația electrică este proporțională cu câmpul electric din dielectric:

$$|\vec{P} = \varepsilon_o \chi_e \vec{E}|$$

 χ_e - susceptivitate electrică, pentru mediile izotrope fiind o mărime scalară, caracteristică materialului dielectricului.

Vectorul inducție electrică:

$$\vec{D} = \varepsilon_o \vec{E} + \vec{P}$$

$$\vec{D} = \varepsilon_o \vec{E} + \varepsilon_o \chi_e \vec{E} = \varepsilon_o (1 + \chi_e) \vec{E} = \varepsilon \vec{E}$$

$$\varepsilon = \varepsilon_o \varepsilon_r$$
 $\varepsilon_r = 1 + \chi_e$

Teorema lui Gauss se va scrie cu ajutorul inducţiei electrice în forma:

$$\oint \vec{D}d\vec{S} = q$$